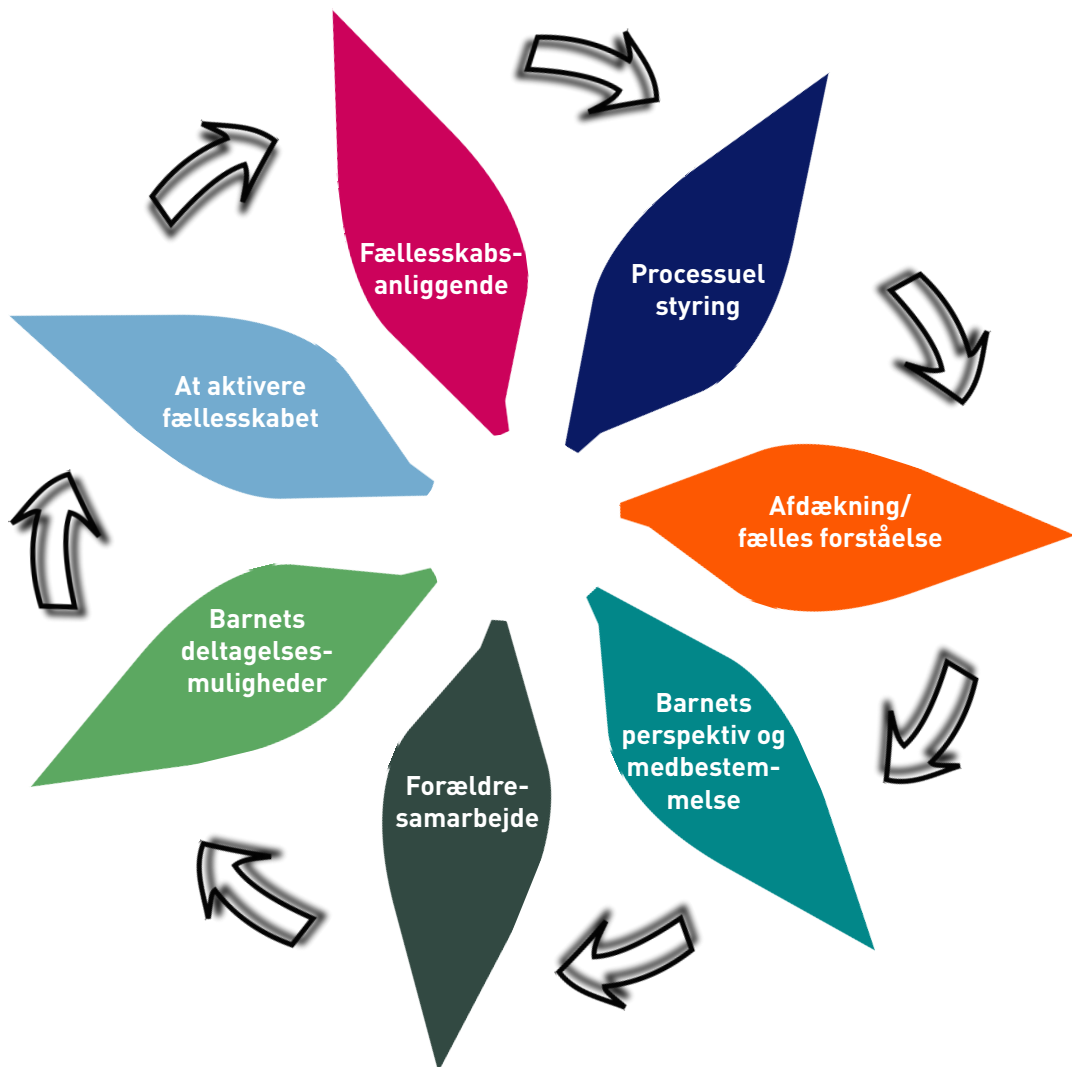

Centrale elementer i arbejdet med ufrivilligt skolefravær

Fællesskabsanliggende

Det kræver et forpligtende samarbejde mellem familie, skole og socialforvaltning at løse en skolefraværspromatik. Ingen kan løse det alene, og alle aktører har et ansvar for, at ingen børn falder mellem to stole.

Processuel styring/tovholder

De fagprofessionelle har ansvar for fremdrift, koordinering af indsatsen, og at de rette fagpersoner involveres. Vi skal undgå løsrevne indsatser, der kører parallelt og uden koordinering med den fælles indsats. I en indsats mod skolefravær er der derfor behov for processuel styring:

- Til det første møde vælges en tovholder.
- Tovholderens opgave er at sikre fremdrift, herunder koordinering af viden og aftaler.
- Form og indhold aftales i fællesskab på dialogmøderne.
- Møderne skal have en tydelig mødeleder. Mødeleder og tovholder kan eventuelt være samme person.
- Møderne slutter med en tydelig fordeling af, hvem gør hvad i forhold til fælles mål og retning.

Afdækning og fælles forståelse

Vi skal sikre en fælles forståelse i netværket, så vores indsatser trækker i samme retning. Vi skal med nysgerrighed og tålmodighed forstå problemet og de årsager, der ligger bag barnets adfærd. Barnet **viser** problemet – barnet **er** ikke problemet. Vi skal afdække barnets deltagelsesmuligheder i klassefællesskabet, barnets personlige forhold, familieforhold og andre arenaer i barnets liv, der har betydning for fremmødet i skolen. Dertil en konkret afdækning af data og den viden, der her er til rådighed.

OBS: En grundig afdækning kan tage tid, og vi skal overveje behovet for aflastning undervejs, for eksempel mellemformer, nedsat skema eller hjemmeundervisning.

Barnets perspektiv og medbestemmelse

Børn har lettere ved at bakke op om beslutninger, når de er blevet hørt og inddraget. Barnet har ofte en unik viden om sin situation, som kan bruges til at "guide" de voksne. Derfor skal barnet altid inddrages i en form, der er tilpasset den enkelte. Barnets perspektiv kan repræsenteres via barnet selv, et "talerør" eller gennem observation.

Vi ønsker at forstå det "nej", vi møder hos barnet:

- Hvilke problemer forsøger barnet at løse med sit nej?
- Hvad skubber barnet ud af skolen?
- Hvilke forandringer kan få barnet i skole?

Forældresamarbejde

Et godt forældresamarbejde er selvfølgelig centralt. For forældre er det en ekstrem sårbar situation at have et skolefraværende barn – en situation, de står i hele tiden og ikke kan tage fri fra. Forældre ser ofte tegn på mistroivsel før alle andre, og da udtrykket hjemme og i skolen kan være meget forskelligt, skal vi lytte til deres bekymringer. Divergerende oplevelser af barnet kan være kimen til dårligt samarbejde og en væsentlig årsag til, at barnet ikke får den fornødne hjælp.

Barnets deltagelsesmuligheder

De voksne har ansvaret for, at barnet oplever sig som en aktiv og betydningsfuld deltager i fællesskabet. Både praksis og forskning viser, at dette er afgørende for barnets trivsel og lyst til at komme i skole. Gode refleksioner kan være:

- Hvordan skaber klasseledelsen en tryk ramme, hvor forventningerne er tydelige for barnet?
- Hvordan differentierer vi undervisning ud fra barnets faglige udgangspunkt, læringsforudsætninger og behov?
- Hvordan sikrer vi, at barnet kan bidrage til fællesskabet med sine styrkesider, interesser og erfaringer?
- Hvordan understøtter vi barnets muligheder for gode relationer til både de voksne og kammerater?
- Kan vi gøre det indgribende forebyggende? Med andre ord lave indsatser på klasseniveau til gavn for alle, så den enkelte ikke føler sig udstillet?

At aktivere fællesskabet

Hvad fortæller det skolefraværende barn os generelt om klassefællesskabets trivsel? Kan en indsats i forhold til fællesskabet som helhed skabe bedre betingelser for det skolefraværende barns trivsel? Hvad kan klassefællesskabet gøre for, at det skolefraværende barn oplever at høre til?

Er der brug for, at vi iværksætter initiativer til at fremme relationer og oplevelsen af fællesskab eleverne imellem? For eksempel igennem aktiviteter i frikvarterer, samværet via sociale medier og igennem fællesskabende didaktikker i undervisningen?

Hvis det er okay for det skolefraværende barn: Hvordan kan klassekammerater række ud med invitationer til den manglende kammerat? Hvilke interesser eller styrkesider hos det skolefraværende barn kan invitationen tage afsæt i? Hvilken forklaring har vi tilladelse til at give klassen om årsager til fraværet, så vi undgår mytedannelse?

De fleste i netværket vil opleve at stå i et KRYDSPRES. Et krydspres har ikke en hurtig løsning, men er ofte et vilkår, vi sammen må drøfte og arbejde os omkring.